

ΔΙΑΓΩΝΙΩΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ

**Ο καφές
και η δημοκρατία**

«Επειδή το δεύτερο ερώτημα είναι στην ουσία μια υποθετική ερώτηση, θα προτιμούσα να μην την απαντήσω, αν και τουλάχιστον μέσα μου γνωρίζω την απάντηση». Η φωνή εντός εισαγωγικών ανήκει στον κ. Γαβριήλ Σακελλαρίδη, η υποθετική ερώτηση αφορά τη θέση της κυβέρνησης σε ενδεχόμενο δημοψήφισμα, όσο για την απάντηση που γνωρίζει μέσα του ανήκει στον ψυχαναλυτή του, κοινώς υπόκειται στον νόμο περί ιατρικού απορρήτου. Αν και υποθέτω ότι ο κυβερνητικός εκπρόσωπος, ως αριστερός, το «μέσα» του το αντιλαμβάνεται με την ευρεία σημασία του «εμείς». Αυτό το «εμείς» το οποίο ρουφώντας το καφεδάκι του υποβάλλει εαυτόν στην ελληνικής επινόησης μέθοδο ομαδικής ψυχοθεραπείας που καλείται «κυβέρνηση της χώρας».

Το δилημμα του δημοψηφίσματος το αποκάλυψε ο πονηρούτσικος βλαχοδημαρχεύς κύριος Μητρόπουλος. Ο λαός θα κληθεί να αποφασίσει αν δέχεται τη νέα συμφωνία της κυβέρνησης με τους δανειστές. Επειδή όμως το Σύνταγμα απαγορεύει δημοψηφίσματα επί δημοσιονομικών θεμάτων, τη συμφωνία θα την βαπτίσουν «πολιτική», ως «πολιτική» θα προβιβάσθει διά της ωριμάνσεως σε «εθνική» και η κ. Κωνσταντοπούλου, σε αγαστή σύμπνοια με το ΚΚΕ, τη Χρυσή Αυγή, τον Παναγιώτη Λαφαζάνη και το κακό συναπάντημα, θα αποφασίσει πως όποιος δεχθεί τη συμφωνία δεν ανήκει στο δημοκρατικό τόξο.

Το δημοψήφισμα συνεπώς δεν μπορεί παρά να έχει ως «θέμα» του την παραμονή της χώρας μας στην Ενωμένη Ευρώπη. Αμα τη προκήρυξή του, θα δημιουργήσει τέ-

**Το δημοψήφισμα
θα έχει ως «θέμα»
του την παραμονή
της χώρας στην
Ενωμένη Ευρώπη.**

τοιο χάσμα ανάμεσα στην Ελλάδα και τους Ευρωπαίους εταίρους μας που καμία συμφωνία δεν θα μπορέσει να το γεφυρώσει. Εστω και για ένα μικρό χρονικό διάστημα, από την προκήρυξή του ως τη διεξαγωγή του, η Ελλάδα θα βρεθεί εκτός Ενωμένης Ευρώπης, αφού το ζήτημα της παραμονής της δεν θα είναι πλέον δεδομένο αλλά ζητούμενο. Ακόμη και αν το αποτέλεσμα είναι θετικό η αντιευρωπαϊκή ρητορεία που θα αναπτυχθεί θα είναι εξαιρετικά δύσκολο να αντιστραφεί.

Καλώς ή κακώς τα δημοψηφίσματα αποτελούν τραυματικές εμπειρίες για την οικοδόμηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2005 το σχέδιο του συντάγματος ναυάγησε στις δύο χώρες που είχαν αποφασίσει να το εγκρίνουν με δημοψήφισμα, στη Γαλλία και την Ολλανδία. Το όλο σχέδιο, δεν έχω αντίρρηση, πως ήταν ατυχές, όμως δεν μπορώ να ξεχάσω την τρομοκρατία των Γάλλων με το φάντασμα του Πολωνού υδραυλικού που θα τους έκλεβε υποτίθεται τις δουλειές. Ατυχύσας καιροσκόπος ο Γ. Παπανδρέου πρότεινε δημοψήφισμα στις Κάννες ως διέξοδο στον πανικό του. Γι' αυτό και προκάλεσε πανικό σε όλους μέσα κι έξω από τη χώρα.

Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το 1974 έκανε δημοψήφισμα με θέμα τη Βασιλεία. Ακόμη κι αν ο ίδιος δεν πήρε θέση, ζήτησε από τον λαό να αποφασίσει για ένα ζήτημα στο οποίο ο ίδιος είχε δώσει την απαιτούμενη πολιτική δυναμική. Το 2015 ο λαός θα κληθεί να αποφασίσει για ένα θέμα το οποίο η συγκυβέρνηση του κ. Φλαμπουράρη με τον κ. Κουίκ δεν τολμά να αποφασίσει. Ο υπερήφανος ελληνικός λαός, με την πολιτική ωριμότητα του προσκυντή των λειψάνων της Αγίας Βαρβάρας, θα κληθεί να δώσει λύση στον καβγά μιας παρέας που αντιμετωπίζει την πολιτική ως ομαδική ψυχοθεραπεία.